

Sjuttonde söndagen efter pingst

Jesus ger liv

Med utgångspunkt i evangelietexten har denna söndag kallats lilla påskan eller höstens påsk. Jesus har brutit dödens makt som hotar människan och hela skapelsen. Därför har de som tror på honom ett hopp som bär över dödens gräns. En gång skall också skapelsen befrias undan förgängelsen.

LITURGISK FÄRG: grön

PSALMFÖRSLAG

I 542 Fram skrider året i sin gång

Dps 388 O liv, som blev tänt
238 Låt gråten och klagan få stillna
556 Lik ängens sköna blomma

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Du har räddat mig från döden,
räddat mig från att falla.
Ps. 56:14

Psalm

Ty du är stor, du gör under,
du ensam är Gud.
Visa mig, Herre, din väg,
så att jag kan vandra i din sanning.
Lär mig att helhjärtat vörda
ditt namn.
Jag vill tacka dig, Herre, min Gud,
av allt mitt hjärta
och alltid ära ditt namn,
ty din godhet mot mig är stor,
du räddar mig ur dödsrikets djup.
Ps. 86:10–13

Ära vare Fadern och Sonen
och den heliga Anden,
nu och alltid och i evigheters evighet.
Amen.

Antifonen upprepas.

Hallelujavers

Jag ropade till Herren i min nöd
och han svarade mig.
Jona 2:3

Första årgången

Första läsningen

Job 14:1–6, 13–15

Människan, av kvinna född,
lever en kort tid och mättas av oro.
Hon växer som blomman och vissnar,
en skugga som snart är borta.
Och en sådan skärskådar du
och drar inför rätta!
Som om en oren kunde bli ren!
Om nu människans dagar är fastställda
och hennes tid är utmätt av dig,
om du satt den gräns hon inte överskrider,
vänd då blicken ifrån henne,
låt henne vara,
tills daglönarens dag är slut.
Om du ändå ville gömma mig i dödsriket,
hålla mig dold tills din vrede lagt sig,
glömma mig, men blott för en tid
– kan en som har dött få liv igen? –
då skulle jag hålla ut på min post
tills min avlösning kom.
Du skulle ropa på mig, och jag skulle svara,
du skulle längta efter den du skapat.

Andra läsningen

Rom. 8:18–23

Jag menar att våra lidanden i denna tid ingenting betyder mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår. Ty skapelsen väntar otåligt på att Guds söner skall uppenbaras. Allt skapat har lagts under tomhetens välde, inte av egen vilja utan på grund av honom som vållade det, men med hopp om att också skapelsen skall befrias ur sitt slaveri under förgängelsen och nå den frihet som Guds barn får när de förhärligas.

Vi vet att hela skapelsen ännu ropar som i födslovåndor. Och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp.

Evangelium

Luk. 7:11–16

Jesus begav sig till en stad som heter Nain, och hans lärjungar och mycket folk följde med honom. Just som han närmade sig stadsporten bars det ut en död. Han var ende sonen, och hans mor var änka. En stor skara människor från staden gick med henne. När Herren såg henne fylldes han av medlidande med henne och sade: "Gråt inte." Sedan gick han fram och rörde vid båren. Bärarna stannade, och han sade: "Unge man, jag säger dig: Stig upp!" Då satte sig den döde upp och började tala, och Jesus överlämnade honom åt hans mor. De fylldes alla av fruktan och prisade Gud och sade: "En stor profet har uppstått bland oss", och: "Gud har besökt sitt folk."

Andra årgången

Första läsningen

Job 19:25–27

Jag vet att min befriare lever och till sist skall träda fram på jorden. Här, med min kropp, vill jag skåda Gud, ja, honom vill jag skåda, jag vill se honom med egna ögon, inte som en främling. Jag förtärs av längtan.

Andra läsningen

2 Kor. 4:7–14

Men denna skatt har jag i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från mig. Alltid är jag ansatt, men inte kringränd, rådvill men inte rådlös, förföljd men inte övergiven, slagen till marken men inte förlorad. Alltid bär jag med mig i min kropp den död som Jesus fick lida, för att också Jesu liv skall bli synligt i min kropp. Ty jag, som är vid fullt liv, utlämnas för Jesu skull ständigt till att dö, för att också Jesu liv skall bli synligt i min dödliga kropp. Alltså verkar döden i mig och livet i er. Jag har samma trosvisa ande som i skriften, där det står: *Jag tror, därför talar jag*. Också jag tror, och därför talar jag. Jag vet ju att han som uppväckt herren Jesus skall uppväcka mig med Jesus och låta mig träda fram tillsammans med er.

Evangelium

Joh. 11:21–29 (30–31)
32–45

Marta sade till Jesus: "Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om." Jesus sade: "Din bror kommer

att uppstå.” Marta svarade: ”Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.” Då sade Jesus till henne: ”Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?” Hon svarade: ”Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.”

Sedan gick hon hem och kallade på sin syster Maria och viskade: ”Mästaren är här och kallar på dig.” När Maria hörde det steg hon strax upp och gick för att möta honom.

(Men Jesus hade ännu inte kommit in i byn utan var kvar där Marta hade träffat honom. Judarna som var hemma hos Maria för att trösta henne såg att hon hastigt reste sig och gick ut, och de följde efter i tron att hon gick till graven för att gråta där.)

När Maria nu kom dit där Jesus var och fick se honom kastade hon sig för hans fötter och sade: ”Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.” När Jesus såg hur hon grät och hur judarna som hade följt med henne också grät blev han upprörd och skakad i sitt innersta, och han frågade: ”Var har ni lagt honom?” De sade: ”Herre, kom och se.” Jesus föll i gråt. Då sade judarna: ”Se, hur mycket han höll av honom.” Men några av dem sade: ”Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?” Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen. Jesus sade: ”Ta bort stenen.” Den dödes syster Marta sade då: ”Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.” Jesus sade till henne: ”Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?” De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: ”Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig.” Sedan ropade han med hög röst:

”Lasaros, kom ut.” Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: ”Gör honom fri och låt honom gå.”

Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.

Tredje årgången

Första läsningen

Jes. 26:12–14, 19

Herre, ge oss välgång,
allt vad vi gör är ditt verk.
Herre, vår Gud,
har vi haft andra härskare än dig?
Endast ditt namn vill vi bekänna.
De döda får inte liv igen,
skuggorna uppstår inte.
Så har du straffat och förgjort dem
och utplånat minnet av dem.
Dina döda skall få liv igen,
deras kroppar skall uppstå.
Vakna och jubla, ni som vilar i mullen!
Ty din dagg är en ljusets dagg,
du låter den falla över skuggornas land.

eller

1 Kung. 17:17–24

En tid därefter hände det att sonen till kvinnan som ägde huset blev sjuk. Sjukdomen blev allt värre, och till slut upphörde han att andas. Då sade hon till Elia: ”Vad har du här att göra, gudsman? Du har bara kommit hit för att låta min synd komma i dagen och för att döda min son.” Han svarade henne: ”Ge mig din son!” Så tog han pojken ur hennes famn och bar upp honom till rummet på taket, där han bodde, och lade honom på sin säng. Han ropade till Herren: ”Herre, min Gud, hur kan du handla så grymt mot denna änka, som jag får bo hos, att du dödar hennes

son?" Och han sträckte ut sig ovanpå pojken tre gånger och ropade till Herren: "Herre, min Gud, låt pojken få liv igen." Herren hörde Elias bön, och pojken började andas och fick liv igen. Elia tog pojken och bar honom från takrummet ner i huset och lämnade honom till hans mor: "Se", sade han, "din son lever!" Då sade kvinnan till Elia: "Nu vet jag att du är en gudsman och att det verkligen är Herren som talar genom dig."

Andra läsningen

Fil. 1:20-26

Jag väntar och hoppas att jag aldrig skall stå där med skam, utan att jag nu som alltid öppet skall våga lovprisa Kristus med min kropp, vare sig den skall leva eller dö. Ty för mig är livet Kristus och döden en vinning – såvida inte ett fortsatt liv här på jorden ger mig en vinst genom mitt arbete, för då vet jag inte vad jag skall välja. Jag slits åt båda hållen: jag längtar efter att bryta upp och vara hos Kristus, det vore ju det allra bästa. Men för er skull är det viktigare att jag lever kvar här, det är jag övertygad om, och jag vet att jag kommer att bli kvar och stanna hos er alla för att hjälpa er till framsteg och glädje i tron. Och genom mig, genom att jag kommer till er igen, skall ni bli allt stoltare över att tillhöra Kristus Jesus.

Evangelium

Joh. 5:19-21

Jesus sade till judarna:

"Sannerligen, jag säger er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen. Fadern älskar Sonen och visar honom allt vad han själv gör, och ännu större gärningar skall han visa ho-

nom, så att ni kommer att häpna. Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger också Sonen liv åt vem han vill."

Dagens bön

1.

Vår Herre och Frälsare.

Redan nu får vi leva det liv som

du har befriat

genom din död och uppståndelse.

Tack för att du räddar oss

från det som är hopplöst och förgängligt.

Gör oss tålmodiga när vi väntar på

att allt skapat skall befrias från döden.

Vi ber i ditt namn.

2.

Käre himmelske Fader,

du ser vår svaghet och rädsla.

Hjälp oss, Herre, att våga leva och dö

med Jesus Kristus för ögonen,

han som vågade dö och besegrade döden,

han som förblir vårt hopp till tidens slut.

Hör oss, Fader, för hans skull.

3.

Käre Frälsare.

Sorgens språk känner vi.

Vi begråter våra döda

och följer dem till graven.

Också du mötte många gråtande

och grät med dem.

Du vet hur svårt det är

att mista dem vi älskar.

Men du är uppståndelsen och livet.

Ingen som lever och tror på dig

kan dö för alltid.

Ge oss den tron.

Var nära oss i sorgen

och hjälp oss att i tillit ta emot

alla dagar som kommer.

Vi ber i ditt namn.